

Forhandling

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har fremsat en række ændringsforslag. Det har vi gjort af fire hensyn.

For det første har vi gjort det for at fastholde den klare, målrettede formålsparagraf, som vi har, i stedet for at reducere læring til kundskaber og færdigheder med fem diffuse formål.

For det andet har vi gjort det, for at de obligatoriske statslige test, som vi ikke kan forhindre gennemførelsen af, rettes ind i skolen for at understøtte det pædagogiske arbejde frem for at blive et redskab til statens indirekte sammenligning og kontrol.

For det tredje har vi gjort det, for at det tilsynsarbejde, som kommunerne er forpligtet til, gennemføres, som kommunalbestyrelsen vil have det, og ikke som staten vil have det.

For det fjerde har vi gjort det, for at det råd, som ministeren gerne vil have, også giver råd i offentlighed og gør det på baggrund af uafhængig sagsbehandling, i stedet for at en snæver ministerudnævnt kreds rådgiver ministeren på baggrund af ministeriets sekretariatsbetjening.

Hvorfor er det vigtigt, om folkeskolen har den ene eller den anden formålsparagraf? Der er jo mange af ordene, der går igen i den paragraf, som regeringen har foreslået. Det er meget vigtigt, fordi det gør en forskel, om kundskaber, færdigheder, udtryksformer og arbejdsmetoder er vejen til den enkelte elevs alsidige personlige udvikling, eller om det kun er kundskaber og færdigheder, der sættes i centrum, og at det sker i forhold til fem forskellige mål, hvor elevens udvikling kun er et af de fem.

Det er vigtigt at have en formålsparagraf, fordi den er omdrejningspunktet for forståelsen af skolen. Og her må man nok sige, at forligspartierne er uenige med hinanden. Dansk Folkeparti siger med bemærkelsesværdig klarhed, at skolens klare prioritering skal være færdigheder og kundskaber, endda i den rækkefølge. For nu at citere den socialdemokratiske ordfører korrekt, så hager Socialdemokraterne sig fast i, at det er lykkedes at bevare balancen imellem kundskaber og færdigheder på den ene side og udvikling af elevens alsidige personlige udvikling på den anden.

Man kan bare notere sig, at ordet personlig faktisk ikke længere optræder i formålsparagraffen.

Undervisningsministeren forsøger at dele sol og vind lige mellem Socialdemokraterne og

Dansk Folkeparti, men når det kommer til stykket, så kan man godt høre, hvem der er regeringens tredje hjul i dens ensrettede fremfærd. Det er Dansk Folkeparti, der har retten til fortolkning. Vi står altså tilbage med færdigheder og kundskaber.

Vores ændringsforslag indebærer derudover også, at staten ikke skal bruge de obligatoriske test til kontrol, og at kommunen ikke skal bruge en statisk skabelon til at lave en sammenlignelig kvalitetsvurdering af deres skoler. I stedet kan statens obligatoriske test supplere de test, som læreren bruger som en del af sin pædagogiske evaluering, hvilket vi støtter hundrede procent.

Når nu de statslige obligatoriske test er vedtaget, kan de i det mindste rettes ind til det pædagogiske arbejde i stedet for at blive brugt til ensretning, kontrol og sammenligning. Det vil også opløse det paradoks, som regeringen skaber. Resultaterne af de statslige obligatoriske test er hemmelige, men de skal bruges som et centralt redskab til kvalitetsvurdering af kommune og stat. Det betyder jo reelt store problemer med hensyn til muligheden for, at lærere, elever, forældre og borgere kan vurdere og diskutere, hvad der er god og dårlig kvalitet, de ved nemlig ikke, på hvilket grundlag en skole måtte være blevet dømt ude.

Kl. 11.50

Efter vores forslag får kommunerne valgfrihed om, hvilke metoder de vil bruge i deres tilsyns- og kvalitetsarbejde, fordi vi ved, at den engagerede kommune giver gode skoler. Det er der, ansvaret skal være placeret.

Sidst, men ikke mindst, stiller vi ændringsforslag for at få en bedre rådgivning af ministeren og et bedre bidrag til den offentlige debat. Vores ændringsforslag indebærer, at det råd, ministeren gerne vil have, bliver et råd for os alle sammen og ikke kun for en lille, snæver ministerudnævnt kreds, som rådgiver ministeren på baggrund af ministeriets sagsbehandling. Vi vil have uafhængighed.

Ministerens holdning til rådgivning er måske karakteristisk for hele processen. Trods utallige høringssvar og trods bl.a. Danmarks Lærerforenings konstruktive bidrag til en bedre skole har ministeren fastholdt sit hastværk. Der kunne have været skabt bred konsensus om folkeskolen, hvis ministerens temperament havde været til inddragelse. Det er det ikke.

Samlet set vil ændringsforslagene holde folkeskolen på kursen, samtidig med at det fælles anliggende for alle Folketingets partier, nemlig